

23

П Р И С Ъ Д А
№ 6

В ИМЕТО НА НАРОДА
гр. БУРГАС, 20.01.2022 година

БУРГАСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ, 46-ти наказателен състав, в публичното съдебно заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: MARTIN БАЕВ
СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1. Веселина Топузова
2. Десислава Василева

при секретаря Капка Владимирова и с участието на прокурора Гинка Чинова, като разгледа докладваното от съдия Мартин Баев **НОХД № 5519** по описа за **2021 година**, въз основа на закона и данните по делото,

П Р И С Ъ Д И:

1. ПРИЗНАВА подсъдимия **КОЛЪО**

ИЛИЕВ с ЕГН:

роден на 31.07.1991 г. в гр. Бургас, българин, български гражданин, с настоящ адрес: гр. Царево, обл. Бургас, ул. „Мандрата“, неграмотен, работи като общ работник в строителството, женен, неосъждан, за **ВИНОВЕН** в това, че:

I. На неустановена дата през месец септември 2017 г. в с. Габър, общ. Созопол, обл. Бургас, се съвкупил с лице, ненавършило 14-годишна възраст - малолетната **ПЕТЯ БАТИЛОВА** с ЕГН:

като извършеното не съставлява престъпление по чл. 152 от НК, поради което и на основание чл. 151, ал. 1 от НК, вр. с чл. 55, ал.1, т.1 НК му **НАЛАГА** наказание „**Лишаване от свобода**“ за срок от 4 **/ЧЕТИРИ/ МЕСЕЦА**.

ОТЛАГА на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на така наложеното наказание „**Лишаване от свобода**“ с изпитателен срок от 3 **/ТРИ/** години.

II. В условията на съвкупност с престъплението по т. I, в периода от месец август 2018 г. до 25.10.2019 г. в гр. Царево, общ. Царево, обл. Бургас, кв. „Мандрата“, като пълнолетен, без да е сключил граждански брак, заживял съпругески с лице от женски пол, ненавършило 16-годишна възраст - Петя Батилова, родена на г., поради което и на основание чл. 191, ал. 1 от НК вр. чл. 23, ал. 1 от НК, вр. с чл. 55, ал.1, т.2, б.„в“ НК му **НАЛАГА** наказание „**Глоба**“ в размер на 100 **/СТО/** лева и наказание „**Обществено порицание**“, което да се изпълни посредством обявяване на диспозитива на присъдата на таблото за обявления на Община Царево за срок от **ЕДИН месец**.

2. ОПРЕДЕЛЯ и НАЛАГА на основание чл. 23, ал. 1 НК едно общо най-тежко наказание измежду наложените по-горе, а именно „**Лишаване от свобода**“ за срок от 4 **/ЧЕТИРИ/ МЕСЕЦА**.

ОТЛАГА на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на така наложеното наказание „**Лишаване от свобода**“ с изпитателен срок от 3 **/ТРИ/** години.

ПРИСЪЕДИНЯВА на основание чл. 23, ал. 2 НК към така наложеното най-тежко наказание „**Лишаване от свобода**“ и наказанието „**Обществено порицание**“, което да се изпълни посредством обявяване на диспозитива на присъдата на таблото за обявления на Община Царево за срок от **ЕДИН месец**.

ПРИСЪЕДИНЯВА на основании чл.23, ал.3 НК към така наложеното най-тежко наказание „**Лишаване от свобода**“ и наказанието „**Глоба**“ в размер на 100 **/СТО/** лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 190, ал. 2 НПК **КОЛЪО**

ИЛИЕВ с

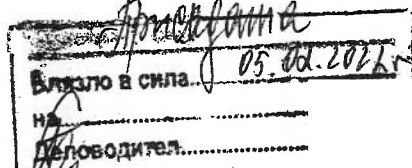
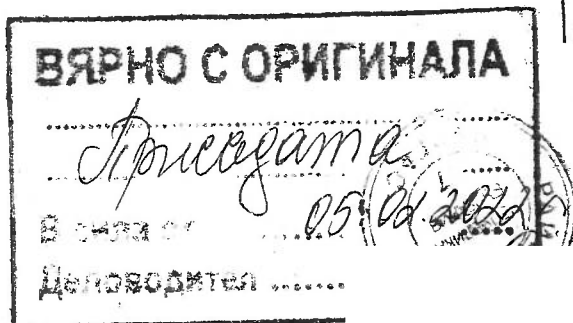
ЕГН: да заплати по сметка на Районен съд Бургас сумата от 5 /пет/ лева, държавна такса за издаване на изпълнителен лист, ако се стигне до издаването на такъв.

ПРИСЪДАТА подлежи на обжалване и протестиране в 15-дневен срок от датата на изнесване на присъдата пред Бургаския окръжен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1

2.

р.с. ат

МОТИВИ към Присъда № 6/20.01.2022 г. по НОХД № 5519/2021 г. по описа на РС-Бургас

Производството по делото е образувано въз основа на обвинителен акт, внесен от БРП срещу **КОЛЪО** **ИЛИЕВ** с ЕГН , с който той е обвинен в това, че:

1. На неустановена дата през месец септември 2017 г. в с. Габър, общ. Созопол, обл. Бургас, се съвкупил с лице, ненавършило 14-годишна възраст - малолетната **ПЕТЯ БАТИЛОВА** с ЕГН: , като извършеното не съставлява престъпление по чл. 152 от НК - **престъпление по чл. 151, ал. 1 от НК;**

2. В условията на съвкупност с престъплението по т. 1, в периода от месец август 2018 г. до 25.10.2019 г. в гр. Царево, общ. Царево, обл. Бургас, кв. „Мандрата“ като пълнолетен, без да е сключил граждански брак, заживял съпругески с лице от женски пол, ненавършило 16-годишна възраст - **Петя Батилова**, родена на 25.10.2003 г. - **престъпление по чл. 191, ал. 1 от НК вр. чл. 23, ал. 1 от НК.**

Пред съда, производството по делото протече по реда на Глава XXVII от НПК, като при условията на чл. 371, т. 2 НПК подсъдимият Илиев призна изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласи да не се събират доказателства за тези факти.

В пледоарията си прокурорът поддържа повдигнатото обвинение досежно фактическата обстановка, изнесена в обвинителния акт, позовавайки се на събраните в хода на производството доказателства, подкрепени от направените от подсъдимия самопризнания. Спирайки се на смекчаващите отговорността обстоятелства, счита, че при приложение на чл. 55 НК за престъплението по чл. 151, ал. 1 НК на подсъдимия следва да бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, чието изпълнение да се отложи с изпитателен срок от 3 години, а за престъплението по чл. 191, ал. 1 НК – да му се наложи наказание „Глоба“ в минимален размер и наказание „Обществено порицание“. Пледира за приложение на чл. 23 НК и прилагане на едно общо най-тежко наказание.

Упълномощеният защитник на подсъдимия - адв. Даниел Скулиев – БАК заявява, че се придържа към становището на РП-Бургас за доказаност на обвиненията. Счита, че следва да се наложи минимално наказание „Лишаване от свобода“, като акцентира, че деянията са извършени от любов, както и че подсъдимият и пострадалата все още живеят в едно домакинство и са създали семейство.

Подсъдимият **КОЛЪО** **ИЛИЕВ** заявява, че се придържа към казаното от неговия защитник, като в предоставената от съда възможност за последна дума заявява, че живее с пострадалата в едно домакинство и желае минимално наказание.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства и доказателствени средства по отделно и в тяхната съвкупност и в съответствие с разпоредбите на чл. 13 и чл. 18 НПК, намери за установено следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият **КОЛЪО** **ИЛИЕВ** с ЕГН е роден на 31.07.1991 г. в град Бургас. Той е българин, български гражданин, неженен, но живеещ на съпругески начала с пострадалата Петя Батилова, неграмотен. Илиев работи в строителството без трудов договор.

С Присъда № 33/21.05.2014 г., в сила от 06.06.2014 г. по НОХД № 44/2014 г. на РС-Царево на Илиев било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, чието изпълнение било отложено с изпитателен срок от три години. На

06.06.2017 г. настъпила реабилитация по право по реда на чл. 86, ал. 1, т. 1 НК за това осъждане.

Св. Петя Батилова била родена на 25.10.2003 г. в гр. Бургас. Към 2017 г. живеела заедно с майка си Янка Батилова в с. Габър, общ. Созопол, обл. Бургас.

На неустановена дата през м. септември 2017 г., в с. Габър, обл. Бургас, св. Петя Батилова се запознала с подс. Колю Илиев. Двамата взаимно се харесали и решили да осъществят полов акт. Към този момент св. Петя Батилова била на 13-годишна възраст, което обстоятелство било известно на подс. Колю Илиев. В деня на запознанството им, на неустановено място в селото, подс. Колю Илиев осъществил полов акт със св. Петя Батилова, прониквайки с пениса си във влагалището ѝ. Вследствие на половото съвкупление св. Петя Батилова забременяла и на 02.06.2018 г. родила дете от мъжки пол – Божидар Батилов.

След раждането на детето св. Петя Батилова живяла няколко месеца при майка си. Впоследствие двамата с подс. Колю Илиев решили да живеят заедно, като в изпълнение на това решение през месец август 2018 г. подсъдимият отвел св. Батилова и детето в дома си в гр. Царево, общ. Царево, обл. Бургас, кв. „Мандрата“, където заживели на съпружески начала и заедно отглеждали детето си Божидар Батилов.

До навършване на 16-годишна възраст на св. Петя Батилова на 25.10.2019 г., двамата живели заедно на посочения адрес, като съвместното им съжителство продължава и към настоящия момент и от него се родило и второ дете.

Във връзка с раждането на дете от непълнолетната родилка били сигнализирани съответните служби за закрила на детето, които от своя страна информирали РП-Бургас. Било образувано досъдебно производство, като подсъдимият бил привлечен като обвиняем. В последвалия разпит в присъствието на защитник Илиев признал за извършеното, като посочил, че не знаел, че това е престъпление.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от направеното от подсъдимия Илиев самопризнание, което се подкрепя от събраните в производството доказателства, а именно:

От гласните доказателствени средства: обяснения на подсъдимия **Колю Илиев** (л. 214-215 от ДП) и показанията на свидетелите: **Стоянка Кавалерова** (л. 100, л. 114, л. 189 и л. 198 - 199 от ДП); **Янка Батилова** (л. 101, л. 113, л. 188 и л. 193-194 от ДП); **Мая Коджаманова** (л. 102-103 от ДП); **Гина Иванова** (л. 105-106 от ДП); **Васил Маринов** (л. 107-108 от ДП); **Явор Янев** (л. 110 от ДП); **Данчо Батилов** (л. 112 и л. 196 от ДП); **Петя Батилова** (л. 116-117 от ДП) и **Гина Михайлова** (л. 191 от ДП).

От писмените доказателства: писмо от Агенция за социално подпомагане (л. 16 от ДП); протоколи за полицейско предупреждение (л. 25 - 26 от ДП); удостоверение за раждане (л. 27 от ДП и л. 132-133 от ДП); писмо от Агенция за социално подпомагане, ведно с документи (л. 29-32 от ДП и л. 121- 129 от ДП); медицински документи (л. 38-67 от ДП) и писмо от Община Созопол (л. 203 от ДП).

Съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателства на основание чл. 373, ал. 3 НПК, като не констатира противоречия, несъответствия и непоследователност.

Самопризнанията на подсъдимия Илиев се подкрепят от гореизброените доказателствени източници, събрани в хода на производството, с оглед на което съдът прие за безспорно установено извършването на инкриминираното деяние, както и авторството на същото в лицето на привлеченото към наказателна отговорност лице. Предвид разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК първоинстанционният съд не осъществи подробен анализ на доказателствата. В случая, доколкото всички доказателствени

материали са еднопосочни и непротиворечиви такъв доказателствен анализ е и безпредметен.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 303, ал. 2 НПК, за да постанови осъдителна присъда, съдът следва да установи по несъмнен начин, както авторството на инкриминираното деяние, така и всички признаци от фактическия състав на престъплението. С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав счита, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъпленията по 1. чл. 151, ал. 1 НК и 2. чл. 191, ал. 1 от НК вр. чл. 23, ал. 1 от НК, за които му е повдигнато обвинение.

1. По отношение на престъплението по чл. 151, ал. 1 НК.

От обективна страна изпълнително деяние се изразява в „съвкупление” – т.е. в полов акт. В случая безспорно се установява, че подсъдимият е осъществил полов акт с пострадалата, прониквайки с пениса си във влагалището ѝ, в следствие на който полов акт св. Батилова забременяла. При това положение съдът приема, че с активни действия подсъдимият е осъществил предвидената в закона форма на изпълнителното деяние.

На следващо място от обективна страна законът изисква половият акт да е осъществен с лице, което не е навършило 14-годишна възраст. В настоящия случай и това изискване на закона е спазено. Пострадалата Батилова е родена на 25.10.2003 г., т.е. към периода на инкриминираното деяние – месец септември 2017 г. тя все още не е била навършила 14-години. Този факт се е съзнавал от подсъдимия, който от една страна го е потвърдил в депозираните в хода на ДП обяснения, а от друга и го призна по реда на чл. 371, т. 2 НПК, заявявайки, че е съгласен да не събират доказателства за него. Действително до навършването на 14 години от пострадалата са оставали буквално само няколко дни, но това обстоятелство не променя обективното положение, че през месец септември 2017 г. тя все още е била на 13 години, респективно е била годин обект на престъплението по чл. 151 НК.

На последно място от обективна страна законът изисква извършеният полов акт да не съставлява престъпление по чл. 152 НК. Доколкото безспорно се установява, че съвкуплението с пострадалата е било осъществено без употреба на сила, заплашване или привеждане в безпомощно състояние, а с нейното изрично съгласие и желание – то и този признак от обективна страна е налице.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия при форма на вината „пряк умисъл” по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК, тъй като Илиев е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал настъпването им, което е обективизирано в неговото поведение – съзнавал е, че пострадалата не е навършила 14 години, както ѝ, че с действията си осъществя съвкупление с нея, за което тя е съгласна. От волева страна подсъдимият е искал настъпването на общественотоопасните последици, а именно – осъществяване на полов акт с пострадалата.

2. По отношение на престъплението по чл. 191, ал. 1 НК.

От обективна страна е установено, че периода от месец август 2018 г. до 25.10.2019 г. с поведението си подсъдимият, без да е сключил брак, е заживял съпружески с лице от женски пол, ненавършило 16-годишна възраст, а именно с непълнолетната Петя Батилова. Възникналите фактически взаимоотношения между подсъдимия и свидетелката наподобяват брачните, обвързващи мъжа и жената след

склучване на граждански брак, с присъщите права и задължения - съвместен живот в общо домакинство, обща издръжка на семейството, изпълнение на грижи в бита, както и полови контакти, от които се е родило второто им дете. Няма спор, че подсъдимият и св. Батилова не са сключили граждански брак, поради което и правилното поведение на Илиев е било квалифицирано като престъпление по чл. 191, ал. 1 НК. Правилно е бил определен и инкриминираният период – от август 2018 г. (когато подсъдимият е отвел пострадалата в дома си в гр. Царево) до 25.10.2019 г. (когато Батилова е навършила 16-годишна възраст).

От субективна страна престъплението е извършено при форма на вина „пряк умисъл” по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК, доколкото Илиев е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им. Интелектуалната страна на умисъла обхваща съзнаване от подсъдимият, че самият той е пълнолетен, че св. Батилова е навършила 16-годишна възраст, както и че двамата реално живеят на съпругески начала, но въпреки това от волева страна подсъдимият е искал именно така да заживее със Батилова.

В случая няма правно значение дали подсъдимият е знаел, че извършеното от него е престъпление или не, доколкото незнанието на закона не е извинителна причина.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл. 151, ал. 1 НК, в което подсъдимият беше признат за виновен, законът предвижда наказание „Лишаване от свобода” за срок от две до шест години, а за престъплението по чл. 191, ал. 1 НК – „Лишаване от свобода“ за срок до две години или „Пробация“, както и „Обществено порицание“.

В случая съдът намира, че са налице многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, като и най-лекото предвидено в закона наказание за конкретните две престъпления е несъразмерно тежко, поради което при определяне на наказанието приложение следва да намери правилното на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК – по отношение на престъплението по чл. 151, ал. 1 НК (за което законодателят е предвидил специален минимум на наказанието „Лишаване от свобода“) и правилото на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. ”В” НК по отношение на престъплението по чл. 191, ал. 1 НК (доколкото за него законодателят е предвидил като най-леко наказание „Пробация“).

Това е така, доколкото в полза на подсъдимия следва да се отчете фактът, че той е в млада възраст, както и че към датата на извършване на престъпленията е бил с чисто съдебно минало и добри характеристични данни. На следващо място подс. Илиев е трудово ангажиран, като изразява искрено съжаление за постъпката си. Не следва да се пренебрегва, че към периода на извършване на престъплението по чл. 151, ал. 1 НК са оставали само няколко дни до навършване на 14 години от пострадалата, както и че периодът, в който двамата са заживели на съпругески начала също не е дълъг. Съдът не може да отмени обстоятелството и че в хода на съдебното следствие се установи, че подсъдимият има две деца от пострадалата, като полага грижи за тях и реално с Батилова са създали семейство, изградено на взаимна обич и подкрепа. Всичко това кара съда да приеме, че подсъдимият е лице с ниска степен на общественотоопасност, като настоящите две деяния са инцидентна проява в живота му, както и че той е осъзнал стореното и искрено се разкайва. Като отегчаващо отговорността обстоятелство може да се разгледа единствено това, че в случая подсъдимият е предаден на съд за две отделни престъпления, но по мнение на съда, с оглед конкретиката на казуса – това обстоятелство е със сравнително нисък интензитет.

В случая санкционната част на нормата на чл. 151, ал. 1 НК предвижда минимум на наказанието „Лишаване от свобода”, поради което и на основание чл. 55, ал. 1, т. 1,

НК съдът следва да слезе под този минимум. С оглед конкретната фактическа обстановка съдът счита, че конкретният размер на наказанието „Лишаване от свобода“ следва да се индивидуализира близко на абсолютния минимум, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца.

Настоящият състав счита, че за постигане на целите на наказанието и преди всичко за поправянето на осъдения не е необходимо наложеното наказание да се изтърпи ефективно. Налице са и останалите предпоставки по чл. 66, ал. 1 НК, доколкото към момента на извършване на деянието подс. Илиев не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер (бил е реабилитиран за предишното си осъждане), а срокът на наложеното наказание е до три години лишаване от свобода, поради което и съдът счита, че изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода, следва да бъде отложено за срок от три години, считано от влизане в сила на настоящата присъда.

По отношение на престъплението по чл. 191, ал. 1 НК законът предвижда като най-леко наказание – „Пробация“. При това положение и в синхрон с правилото на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „В“ НК съдът следва да замени наказанието „Пробация“ с наказание „Глоба“ в размер от сто до петстотин лева. Настоящият състав счита, че конкретният размер на глобата следва да бъде отмерен в минималния възможен, а именно – 100 лева, който напълно кореспондира с имущественото и социално положение на подсъдимия. Не следва да се подминава, че той се грижи за две малки деца, като работи без трудов договор в строителството, което ноторно не е източник на високи доходи. При това положение съдът счита, че по-голям размер на глобата би създал ненужни затруднения на подсъдимия и неговото семейство и по никакъв начин не би способствал за постигане на целите на наказанието.

Доколкото законът е предвидил за престъплението по чл. 191, ал. 1 НК да се налага и кумулативно наказание „Обществено порицание“, то и на стоящият състав счита, че независимо от замяната на „Пробация“ с „Глоба“ на подсъдимия следва да се наложи и наказанието „Обществено порицание“, което да се изпълни чрез обявяване на диспозитива на присъдата на таблото за обявления на Община Царево за срок от един месец.

Съдът счита, че така индивидуализираните наказания в пълнота биха могли да постигнат целите по чл. 36, ал. 1 НК, като едновременно ще способстват за поправянето и превъзпитанието на Илиев и наред с това ще му въздействат предупредително и възпиращо. Освен всичко горепосочено, с така определените наказания биха се постигнали и целите на генералната превенция, като се въздейства възпитателно и предупредително и върху другите членове на обществото.

Съдът отчита, че настоящето производство протече по реда на Глава 27 НПК (чл. 372, ал. 4, вр. с чл. 371, т. 2 НПК), поради което при определяне на наказанието, принципно, приложение би следвало да намери правилото на чл. 58а НК вр. с чл. 373, ал. 2 НПК. Доколкото обаче, съгласно разпоредбата на чл. 58а, ал. 4 НК, когато едновременно са налице условията по чл. 58а, ал. 1-3 НК и тези по чл. 55 НК, съдът следва да приложи само чл. 55 НК, когато той е по-благоприятен за дееца, както е в случая, съдът определи наказанието именно по този ред.

На последно място съдът отчита, че на основание чл. 23 от НК спрямо Илиев следва да се определи едно общо най-тежко наказание, измежду наложените му по-горе, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК да се отложи с изпитателен срок от три години, доколкото и двете престъпления са извършени от подсъдимия преди да има влязла присъда, за което и да е от тях. На основание чл. 23, ал. 2 и ал. 3 НК към така определеното общо най-тежко наказание „Лишаване от свобода“ следва да се присъединят и наказанията „Глоба“ в размер на 100 лева и „Обществено порицание“, което да се изпълни чрез

обявяване на диспозитива на присъдата на таблото за обявления на Община Царево за срок от един месец.

По разноските:

Накрая съдът се произнесе относно направените в хода на наказателното производство разноси, като осъди подсъдимия на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметката на Районен съд – град Бургас сумата от 5.00 /пет/ лева, представляваща държавна такса за служебно издаване на един брой изпълнителен лист, ако се пристъпи към издаването на такъв.

По веществените доказателства:

По делото няма приложени веществени доказателства, които да изискват произнасяне на съда в тази посока.

По тези съображения съдът постанови присъдата си.

Да се съобщи писмено на страните, че мотивите на присъдата са изготвени.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Предадени на: 02.02.2022
Секретар: [подпис]

ВЯРНО С ОРИ

ЛА

